

Sygn. akt IV Kz 470/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Regulska (spr.)

Sędziowie: SSO Jerzy Menzel

SSO Anna Bałazińska - Goliszewska

Protokolant: Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu – B. M.

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2013 roku we Wrocławiu

po rozpoznaniu zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego J. C.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 24 kwietnia 2013r.

w przedmiocie dowodów rzeczowych

na mocy art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie w odniesieniu do punktu II i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej:

I. **na podst. art. 420§1 kpk i art. 44§6 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie nr (...) pd poz. 5, Drz 27/11, w postaci amunicji – 243 sztuk naboju pistoletowych kal. 7,65 x 17 m (7,65 Browning) produkcji czechosłowackiej oraz 5 łusek od wymienionych naboju;**

II. **na podst. art. 420§1 kpk i art. 44§2 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), poz. 4, Drz 26/11 w postaci telefonu komórkowego marki N. (...) nr (...): (...) wraz z kartą SIM nr (...).**

Na powyższe postanowienie złożył zażalenie skazany J. C. za pośrednictwem swojego obrońcy, zaskarżając je w zakresie punktu II. W treści pisma zarzucono Sądowi Rejonowemu obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 44§2 kk, poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie skutkujące orzeczeniem przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci telefonu komórkowego N. wraz z kartą SIM w sytuacji, gdy przedmioty te nie służyły ani nie były przeznaczone do popełnienia przestępstwa zarzucanego oskarżonemu.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w pkt II poprzez wyeliminowanie spośród dowodów podlegających przepadkowi telefonu komórkowego wraz z kartą w nim opisanymi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postanowienie w zaskarżonym zakresie podlega uchyleniu, choć nie z uwagi na merytoryczne zarzuty zgłoszone w zażaleniu. Trzeba bowiem zauważyć, iż lakoniczność uzasadnienia Sądu I instancji, sprowadzające się de facto do powtórzenia treści przepisu sprawia, że Sąd Odwoławczy nie jest w stanie wypowiedzieć się co do jego merytorycznej poprawności i przeanalizować logiczności toku rozumowania Sądu orzekającego.

Wpływ w/w uchybienia na treść postanowienia jest oczywisty, gdyż orzeczenie takie nie tylko może być, ale jest prawnie wadliwe.

Wprawdzie przepisy ustawy karnoprocesowej nie określają - jak czyni to art. 424 kpk co do uzasadnienia wyroku - warunków, którym powinno odpowiadać uzasadnienie postanowienia, jednakże zasadnym jest przyjęcie, iż powinno ono - jak uzasadnienie wyroku - spełniać choćby minimalnie funkcję perswazyjną, to jest wyłuszczać powody podjęcia decyzji, by strony mogły przekonać się o jej słuszności, i funkcję kontrolną, to jest przedstawiać instancji odwoławczej podstawy do sprawdzenia tej słuszności (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 czerwca 2000 r., II AKz 219/00).

Sąd Rejonowy orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci telefonu komórkowego wraz z kartą SIM wskazując, iż decyzja taka znajduje umocowanie w przepisie art. 44§2 kk. Wskazany przepis umożliwia Sądowi orzeczenie przepadku na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa. Sąd Rejonowy w treści uzasadnienia winien zatem wskazać zarówno okoliczności przemawiające za uznaniem dowodu za należący do którejś w/w kategorii, a następnie (przy przyjęciu możliwości orzeczenia przepadku) przesłanki uzasadniające zastosowanie środka karnego w realiach sprawy (fakultatywnego). Tymczasem Sąd I instancji w treści uzasadnienia ograniczył się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, że zabezpieczony telefon służył do popełnienia przestępstwa z art. 230§1 kk. Mając na uwadze rodzaj przedmiotu oraz charakter przestępstwa płatnej protekcji z pewnością nie można mówić o oczywistości powyższego stwierdzenia.

Nie odniesiono się również do celowości orzeczenia środka karnego w okolicznościach sprawy, która to winna być oceniana przede wszystkim w oparciu o realizację funkcji prewencyjnej.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie, uchylając zaskarżone postanowienie i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, który to winien ponownie szczegółowo ją przeanalizować, mając na uwadze okoliczności wskazane powyżej, a następnie wydane orzeczenie w sposób należyty uzasadnić.